

SZŐKE IMRE MÁTYÁS versei

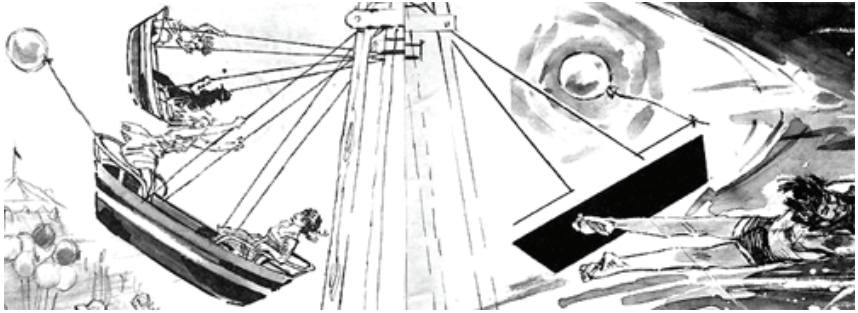
Sz. úr

Egy naplóbejegyzés tanúsága szerint
Sz. úr vétkezett.
Elméje „tompá” volt, és nem mosott kezét
„mindegyik” halála után.

Azt írja még, szeme sarkából
dühöngő lelkeket látott
a Dózsa György úti temetőben,
pedig oda csak szeretkezni
meg snapszerozni járt
„azzal a mozivászszerű nővel”.

„Az üresség feltölt, és megtéveszt a sors” –
ez áll az utolsó oldalon.

Dátum, aláírás: Sz. úr.
S végül, hogy „Túl jó! Irgalom!”

Zórád Ernő Ádám című grafikájának részlete

kódex

a bölcs nagy de sosem nagyobb
a bölcs kicsi mindig kisebb
piros legókból zöld tornyot épít
pontosan ismertette a körülményeket
ha út nincs hozzá teóriája
ha szeret elfelejt róla beszélni
a bölcs törékeny testén mindig keresztülnézhetsz
ahogy a csuklós buszon
és finom
pörkölt
kávét
illata
van

csuang ce felhőt eszik

idő

csuang ce felhőt eszik
az aréna pláza bejárata előtt
három éve repül felé egy százforintos
pörög a levegőben
nyolc évig tart míg teleszívja
tüdejét levegővel
nemsokára esni fog
figyelmezteti dédunokámat
valaki
lassan
lassan
kinyit egy kék esernyőt

tér

csuang ce körül a város fekete
az ablakok fehérek
egyik lába kijev főterén
bécsben a másik a mariahilfer
strasse torkolatánál
pont lehugyozhatná budapestet
de szüksége nincs
pénisze hegyére vércse száll

háy

fegyvertisztítás közben
véletlenül átlőttem saját térdkalácsomat
a la manche csatornán
valahol
dover fehér sziklái fölött
lelassult
szelek szántotta kukoricaföldek
leheletéből született
nagytestű ölyv kapta el
büszkén jelenthetem hiába
egyenlő erők küzdöttek meg a levegőben
és amikor vérző térdkalácsom
végül kiszabadította magát
a bestia karmai közül ősz
mankóval járó farmerek néztek fel az égre
szeplős kisfiúk rángatták meg
a nadrágjuk szárát ijedten
és mindenkinek eszébe jutott a második
világháború
az én acélos térdkalácsom
köré fenyegetően gyűltek a királyi
légierő fantom típusú vadászgépei
hogy titkos légibázisra kísérik
anglia szegény gyáva és szennyezett
nem valószínű hogy
valaha partra szálllok
jelentettem ki tárgyilagosan
a honvéd kórház kettes számú
kivilágított műtőjében
elmosolyodott az aneszteziológus
ugye maga nem zsidó

kérdeztem tőle még
elalvás előtt

SZÓKE IMRE MÁTYÁS

